

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹), δεδομένου ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων· παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, και του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, διότι δεν υπάρχει απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, καθώς και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, δεδομένου ότι τα πραγματικά περιστατικά που ανέφερε η American Clothing Associates δεν αρκούσαν για να υποστηριχθεί η ύπαρξη φήμης υπό την έννοια του εν λόγω άρθρου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2011 ο Luigi Marcuccio κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) στις 23 Νοεμβρίου 2010, στην υπόθεση F-65/09, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Εν πάση περιπτώσει, να αναίρεσει στο σύνολό της και άνευ εξαιρέσεως την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να κρίνει ότι απαραδέκτως προσκόμισε η Επιτροπή έγγραφο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και ότι το συγκεκριμένο έγγραφο δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της παρούσας δίκης και πέραν αυτής [in hanc litem]·
- να δεχθεί στο σύνολό τους και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως τα αιτήματα της πρωτόδικης προσφυγής του νυν ανααιρεσείοντος·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον ανααιρεσείοντα το σύνολο των κάθε είδους εξόδων στα οποία υποβλήθηκε σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο, με διαφορετική σύνθεση, θα αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, της 23ης Νοεμβρίου 2010. Με την εν λόγω απόφαση απορρίφθηκε η προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της από 5 Αυγούστου 2008 αποφάσεως, η οποία εκδόθηκε κατόπιν της αποφάσεως που εξέδωσε το τότε Πρωτοδικείο στις

10 Ιουνίου 2008, επί της υποθέσεως T-18/04, Marcuccio κατά Επιτροπής, και η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως κατά της προπαρατεθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, καθώς και με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στον νυν ανααιρεσείοντα ορισμένο χρηματικό ποσό προς αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας των αποφάσεων αυτών.

Ο ανααιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από πλάνη επί δικονομικών και επί της ουσίας νομικών ζητημάτων, καθώς και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αντλείται από αναρμοδιότητα του εκδώσαντος την απόφαση της οποίας ζητήθηκε πρωτοδικώς η ακύρωση.
- 3) Ο τρίτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παντελή έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την πρωτοδικώς αιτηθείσα ακύρωση.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από το ότι πλείονες κρίσεις που περιλαμβάνονται στο σκεπτικό της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ενέχουν, μεταξύ άλλων: α') παράβαση, καθώς και πεπλανημένη και μη εύλογη ερμηνεία και εφαρμογή κανόνων δικαίου, β') παραβίαση της αρχής *patere legem quam ipse fecisti*, γ') κατάχρηση εξουσίας, καθώς και καταστρατήγηση της διαδικασίας, δ') παντελή έλλειψη αιτιολογίας.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2011 — BIA Separations κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-88/11)

(2011/C 103/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BIA Separations d.o.o. (Λιουμπλιάνα, Σλοβενία) (εκπρόσωποι: G. Berrisch, δικηγόρος και N. Chesaites, Barrister)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής, της 10ης Δεκεμβρίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας με την οποία ζητεί πρόσβαση στην απόφαση της Επιτροπής που αφορά τη σύμβαση συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων περί του χρηματοδοτικού μέσου καταμερισμού του κινδύνου (C(2008) 2181) και στο σχέδιο αποφάσεως της Επιτροπής για την τροποποίηση της συμβάσεως συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων περί του χρηματοδοτικού μέσου καταμερισμού του κινδύνου (C(2008) 8058)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ μη ανταποκρινόμενη στην επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας με την οποία ζητεί πρόσβαση σε πληροφοριακά στοιχεία εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 145, σ. 43.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2011 — Andersen κατά Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση T-92/11)

(2011/C 103/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jørgen Andersen (Ballerup, Δανία) (εκπρόσωποι: M. F. Nissen και G. Van de Walle de Ghelcke, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσίας δημοσίων μεταφορών μεταξύ του υπουργείου μεταφορών της Δανίας και της Danske Statsbaner (DSB) [κρατική ενίσχυση C 41/08 (πρώην NN 35/08)] (ΕΕ 2011 L 7, σ. 1), και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η Δανική Κυβέρνηση δεν διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθόσον χαρακτήρισε τη διαδρομή Κοπεγχάγης-Ystad ως υπηρεσία δημόσιας μεταφοράς και την περιέλαβε στο σύστημα των σχετικών συμβάσεων. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι ιδιώτες επιχειρηματίες έχουν κατά το παρελθόν εκμεταλλευτεί αποτελεσματικά τη γραμμή αυτή και ότι, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος να περιληφθεί σε δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών.
- 2) Δεύτερον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν διέταξε την αναζήτηση της ασύμβατης υπεραντισταθμίσεως που χορηγήθηκε στην DSB μέσω των μερισμάτων που καταβλήθηκαν στον μέτοχό της, το Δανικό Δημόσιο. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η καταβολή στο Δημόσιο μερισμάτων από εταιρία η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου σε αυτό δεν αποτελεί θεμιτό μηχανισμό συμψηφισμού της υπεραντισταθμίσεως.
- 3) Τρίτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο, εφαρμόζοντας τον κανονισμό 1370/2007⁽¹⁾ αντί του κανονισμού 1191/69⁽²⁾. Κατά τον προσφεύγοντα, οσάκις πρόκειται για παράνομες κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή οφείλει να εφαρμόζει τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο χορηγήσεως της οικείας ενισχύσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1969 περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 100)